

ИГРАТА

(Briar U 3)

Copyright © 2019. **THE PLAY** by Elle Kennedy
The moral rights of the author have been asserted.

© Цветана Генчева, *превод от английски*

© Фиделия Косева, *дизайнер на корицата*

© Сиела Норма АД

София • 2023

ISBN: 978-954-28-4436-5

ИГРАТА

ЕЛ КЕНЕДИ

Превод от английски:
Цветана Генчева

*За Сара Дж. Маас, за твоята подкрепа и ентузиазъм.
И задето ми напомни защо пиша.*

1

Хънтър

Това парти не струва. Вероятно трябваше да си остана у дома, но напоследък „у дома“ е като да живея на снимачната площадка на риалитито на Кардашиян. Благодарение на трите ми съквартирантки там е пренаситено с естроген.

Не мога да отрека, че има адски много естроген и тук, в къщата на Тета Бета Ну, но е от вида, по който ми е позволено да точа лиги. Съквартирантките ми са обвързани, така че не ми е позволено да се меся там.

Не ти е позволено да пипаш и жените тук...

Самата истина. Защото заради самоналоженото ми въздържание не ми е позволено да пипам никоя, и точка.

Това повдига въпроса – ако едно дърво падне в гората и ти не можеш да изчукаш никоя на парти в къщата на сестринство, това все още ли се води парти?

Стискам червената чаша, която моят приятел и съотборник Мат Андерсън тикна в ръката ми.

– Благодаря – мънкам.

Отпивам глътка и се намръщвам. Бирата има вкус на вода, въпреки че това може и да не е толкова зле. Чудесна причина да не пия повече от чаша. Тренировката утре е чак в десет, но аз имам намерение да се явя на ринка два часа по-рано, за да поработя над удара си със стик.

След катастрофалния край на миналия сезон се зарекох хоккеят да ми е приоритет. Новият семестър започва в понеделник, а първият ни мач е другата седмица и се чувст-

вам мотивиран. „Брайър“ така и не стигна до националния шампионат миналата година, и то заради мен. Този сезон ще бъде различно.

– Какво мислиш за нея? – Мат кима дискретно към го-тино момиче в прекалено къси боксерки и бледорозова камизола. Тя е без сутиен и очертанията на щръкналите ѝ зърна се виждат под копринената материя.

Устата ми се пълни със слюнка.

Споменах ли, че сме на пижамено парти? Да, да, не съм правил секс почти пет месеца и сега на партито на първокурсничките направо умирам, защото облеклото на почти всяка жена тук е горе-долу несъществуващо. Никога не съм твърдял, че съм умен.

– Направо е върхът – казвам на Мат. – Отивай, задействай се.

– Да, но... – Той ръмжи. – Тя оглежда *теб*.

– Само че аз съм аут – отвърщам и свивам рамене. – Чувствай се свободен да отидеш и да ѝ кажеш. – Сръчквам го добродушно в ръката. – Сигурен съм, че ще те възприеме като прилична утешителна награда.

– Ха! Майната ти! Няма да съм вторият избор на която и да било. Ако не се кефи да се натиска само с мен, предпочитам да си намеря друга, която е навитак. Нямам намерение да се съревновавам за женско внимание.

Затова харесвам Мат – той е войнствен и нападателен на леда, но иначе е много свестен. Играя хокей цял живот и съм имал съотборници, които няма да мигнат, ако решат да откраднат момичето на друг, дори по-зле – да се натискат с нея зад гърба ти. Играх съм с момчета, които се отнасят към хокейните ни почитателки като момчета за еднократна употреба и споделят мацките като бонбонки. Има пичове, които проявяват нулев респект и имат ужасна преценка.

Затова пък в „Брайър“ имам късмета да играя с първо-класни пичове. Да, винаги има по някой и друг кретен, но в повечето случаи съотборниците ми са добри момчета.

– Да, не мисля, че ще бъде кой знае колко трудно – съгласявам се аз. – Брюнетката на два часа вече си представя как е на колене пред теб.

Той се кокори доволно, когато спира поглед на момичето с приятни извивки и къса бяла нощничка. Тя се изчервява, когато погледите им се срещат, след това се усмихва срамежливо и вдига чаша в безмълвен тост.

Мат ме зарязва, без дори да погледне назад. Не го виня.

Холът е пълен с момичета по бельо и момчета в пижами като на Хю Хефнър. Не знаех, че това е тематично събитие, затова съм с широки панталони с много джобове и бял потник и нямам нищо против. Повечето пичове около мен изглеждат нелепо в дрехите си.

– Добре ли си прекарваш? – Музиката дъни, но не чак толкова високо, че да не чуя гласа на момичето. Тя е същата, която Мат оглеждаше преди малко.

– Да. Готино събиране. – Свивам рамене. – Диджеят става.

Тя пристъпва по-близо.

– Аз съм Джина.

– Хънтър.

– Знаем кой си. – В гласа ѝ се прокрадва съчувствие. – Присъствах на конферентния шампионат срещу „Харвард“, когато онзи кретен ти счупи китката. Не мога да по-вярвам, че го направи.

Аз обаче мога. Изчуках гаджето му.

Това не го казвам. Не че го направих нарочно. Нямах представа кое е това момиче, когато спах с нея. Обаче очевидно тя е знаела кой съм аз. Искала е да си го върне на гаджето си, но аз не знаех това, докато той не ми се нахвърли по средата на втория най-важен мач в сезона, който ре-

шаваше кой отива във „Фроузън Фор“, първият най-важен мач от колежанския сезон. Счупената китка е резултат от боричкане на леда. Скапанякът от „Харвард“ не възнамеряваше да ме потроши, но ето че се случи и аз отпаднах от мача. Също и капитанът ни, Нейт Роудс, който бе изгонен заради сбиване, докато се опитваше да ме защити.

Изтръгвам се от миналото.

– Кофти начин да приключи сезона – отбелязвам.

Ръката ѝ се прокрадва към десния ми бицепс. Напоследък ръцете ми изглеждат огромни, нищо че го казвам аз. Когато не правиш секс, тренировките са жизненоважни, ако искаш да запазиш здравия си разум.

– Много съжалявам – мърка Джина. Пръстите ѝ нежно се плъзват по голата ми кожа и разпращат жарки тръпки по ръката ми.

За малко да простена на глас. Мама му стара, така съм зажаднял за ласки, че когато една жена гали ръката ми, съм полунадървен.

Знам, че трябва да махна ръката ѝ от себе си, но толкова отдавна не съм бил докосван по неплатоничен начин. Съквартирантките ми у дома не спират да ме пипат, но в тези докосвания няма нищо сексуално. Брена обича да ме щипва или перва игриво по задника, когато се разминаваме в коридора, но това не е, защото ме желае. Тя е просто гаднярка.

– Искаш ли да отидем на някое тихо място и да си поговорим или нещо такова? – предлага Джина.

Живял съм на тази планета достатъчно дълго и знам какво означава „да си поговорим или нещо такова“.

1. Няма да има много приказки.

2. Ще има много „нещо такова“.

Джина нямаше как да представи нещата по-ясно, дори да държеше надпис „ОПРАВИ МЕ!“. Тя дори облизва устни, докато задава въпроса.

Знам, че трябва да откажа, но мисълта да се прибера в момента и да си прасна чекия в спалнята, докато съквартирантките ми гледат маратон на стари сезони на „Хълмовете“, не ми се нрави особено. Затова отвърщам с „Разбира се“ и последвам Джина извън стаята.

* * *

Озоваваме се в малък кабинет, в който има канапе, две библиотеки и бюро до далечната стена под един прозорец. Изненадващо празно е. Боговете на партито са се смилили над скапаняка, обрекъл се на въздържание, и са ни осигурили опасното усамотение, което задължително би трябвало да избягвам. Вместо това се озовавам на канапето и оставям Джина да целува врата ми.

Сатенената ѝ камизола се отрива в ръката ми и е порнографски готино усещането на лекия допир. Напоследък всичко ме възбужда. Онзи ден се надървих, докато гледах по Ютюб реклама на „Таперуеър“, защото лелката в рекламата белеше банан. След това го накълца и постави парченцата в пластмасова кутия и дори ужасният символизъм не ме възпря да си прасна чекията заради банановата лелка. Дайте ми още няколко месеца и ще започна да чукам ябълковите пайове, които съквартирантката ми Рупи пече всяка неделя.

– Миришеш хубаво. – Джина вдъхва дълбоко, след това издиша и топлият ѝ дъх гъделичка врата ми. Устните ѝ се заемат отново със задачата си и оставят горещо, мокро петно на врата ми.

Седнала е в скута ми и усещането е невероятно. Изваяните ѝ бедра са от двете страни на моите, облеченото ѝ в сатен тяло с прекрасни извивки е топло. А аз трябва да спра това.

Дадох обещание и пред себе си, и пред отбора, въпреки че нито един от тях не ме е карал да го правя и всички

мислят, че съм луд, задето се опитвам да се въздържам. Мат заяви направо, че не вярва, че потискането на сексуалните ми нужди ще се отрази по някакъв начин на хокейните ни мачове. Аз обаче мисля, че ще стане, а пък и за мен това е принципен въпрос. Момчетата гласуваха да стана капитан. Приемам сериозно тази отговорност и знам от личен опит, че имам склонност да оставям жените да ми мътят мислите. Чукането наляво и надясно ми докара счупена китка миналата година. Не горя от нетърпение това да се повтори.

– Джина, аз...

Тя ме прекъсва, като притиска устни към моите, а след това се целуваме и ми се завива свят. Гъстата ѝ коса се стеле по рамото ми като завеса от червени къдрици и мирише на ябълки. Ммм, искам да я изям цялата.

Езиците ни танцуват и целувката става по-дълбока, по-гореща. Вие ми се свят, докато похотта и нещастieto се борят за надмощие у мен. Изгубил съм способността да мисля трезво. Толкова съм твърд, че ме боли, а Джина влошава още повече нещата, като се трие в чатала ми.

Още трийсет секунди, казвам си аз. Само трийсет секунди, а след това ще се спра.

– Искам те толкова много. – Устните ѝ отново се лепват за врата ми и след това, *мамка му*, ръката ѝ се плъзва между нас. Тя обхваща члена ми през панталоните и аз едва не заплаквам от удоволствие. Толкова отдавна ръка, която не е моята, не ми е докосвала пениса. Усещането е направо криминално хубаво.

– Джина, не – простенвам и трябва да впрегна цялата си воля, за да махна ръката ѝ. Членът ми протестира, като изпуска секрет по вътрешната страна на боксерките.

Бузите ѝ са поруменели. Очите ѝ блестят.

– Защо не?

– Просто... почивам си от всичко това.

– От кое?
– От секса.
– Какво за него?
– Справям се без него.
– Без кое? – Тя е точно толкова объркана, колкото аз съм нещастен.

– Без секс – уточнявам мрачно. – Просто не правя секс за известно време.

Тя свива вежди.

– Но... защо не?

– Дълго е за разправяне. – Замълчавам. – Всъщност историята съвсем не е дълга. Тази година искам да се съсредоточа над хокея, а сексът твърде много ме разсейва. Това е горе-долу всичко.

Тя мълчи известно време. След това докосва бузата ми и прокарава палец по наболата по челюстта ми брада. Облизва се и аз едва не се изпразвам в гащите.

– Ако се притесняваш, че ще искам нещо повече, недей. Търся си нещо за една нощ. Работата ми този семестър е истинска лудница, така че и аз нямам време за връзки.

– Не става въпрос за връзка – опитвам се да обясня. – Говоря за секса по принцип. След като правя секс, искам да продължа в същия дух. Разсейвам се и...

Тя ме прекъсна отново.

– Добре, без секс. Тогава просто ще те засмуча.

Едва не се задавам с езика си.

– Джина...

– Не се тревожи. Ще се оправя сама, докато те оправям. Свирките ме възбуждат невероятно много.

Това е мъчение.

Истинско мъчение.

Кълна се, че ако военните имат нужда от идеи за това как да пречупят някого, то това ще свърши работа. Дайте им един надървен колежанин, сложете готина мадама в

скута му, която да повтаря, че иска секс без обвързване, и му предлага свирка, защото тя се възбуждала *адски много*.

– Съжалявам – успявам да изхриптя. След това извършвам още по-трудния подвиг да я вдигна от скута си и да се изправа.

– Не съм подходящ за... тази работа.

Тя остава седнала, отметнала глава назад, докато ме наблюдава. Ококорила се е невярващо и е малко... Може би проявява известно *съчувствие*. За бога. Сега ме съжаляват заради въздържанието ми.

– Съжалявам – подхвърлям отново. – Искам да знаеш, че си най-готиното момиче на това парти и решението ми няма нищо общо с теб. Дал съм си обещание през април и държа да го спазя.

Джина прехапва долната си устна. След това, за моя изненада, по лицето ѝ преминава възхищение.

– Няма да те лъжа – казва тя, – донякъде съм впечатлена. Не са много момчетата, които успяват да спазят обещанията си, когато видят колко съм готина.

– Не са много момчетата, които са глупави като мен.

Тя се ухилва и става.

– До скоро, Хънтър. Ще ми се да кажа, че ще те чакам, но всяко момиче си има нужди. Очевидно те не съвпадат с твоите.

Тя излиза със смях от кабинета и аз наблюдавам как сексапилното ѝ задниче се поклаща на всяка крачка.

Прокарвам и двете си ръце през косата, след това изпъшквам. Не знам дали да съм горд със себе си, или да наричам собствения си задник заради тъпия път, по който съм поел.

Като цяло ми помогна да се съсредоточа над хокея. Изкарвам цялата натрупана сексуална енергия на леда. Побърз и по-силен съм от миналия сезон, забелязва се почти отчаяние във всеки замах, когато се целя в мрежата. Шай-

бите попадат в целта сякаш в името на страдащия ми член. Това е за благодарност, че жертвата му не е напразна.

Само до края на сезона, уверявам себе си. Седем или осем месеца, което означава цяла година въздържание, след като пресека финиша. След това ще се възнаградя с цяло лято, отдадено на секс. Секс лято.

Едно мръснишко, декадентско, безкрайно лято със секс...

О, господи. Толкова ми е писнало да чукам собствената си ръка. Не помагам на каузата си, когато правя идиотии като да се оставям на изкушението с великолепни момичетата от колежански сестринства.

За пръв път от много време насам нямам търпение лекциите да започнат. Надявам се да имам толкова много работа този семестър, че да се удавя в нея. Домашни, допълнително време на леда и мачове – позволено ми е да се съсредоточавам единствено над това. И повече никакви партита на сестринства.

Да избягвам изкушението, е единственият начин да мисля за играта и да си държа оная работа в гащите.